अयं दुर्भिक्षदोषेण देशस् तावद् विनाशितः,
तन् न शक्नोम्य् अहं द्रष्टुं सुहृद्बान्धवदुर्गतिं । 77
दीयते च कियत् कस्य, तस्माद् अन्नं यद् अस्ति नः
तद् दत्वा बन्धुमित्रेभ्यो व्रजामो विषयाद् इतः । 78
वाराणसीं च वासाय सकुटुम्बाः श्रयामहे,
इत्य् उक्तया सो ऽनुमतो भार्यया 'अन्नम् अदान् निजं । 79
सदारसुतभृत्यश् च स देशात् प्रययौ ततः,
उत्सहन्ते न हि द्रष्टुम् उत्तमाः स्वजनापदं । 80
गच्छंश् च मार्गे जटिलं भस्मपाण्डुं कपालिनं
सार्धचन्द्रम् इव 'ईशानं महाव्रतिनम् ऐक्षत । 81
उपेत्य ज्ञानिनं तं च नत्वा स्नेहेन पुत्रयोः
शुभाशुभं स पप्रच्छ, सो ऽथ योगी जगाद तं । 82
पुत्रौ ते भाविकल्याणौ, किंत्व् एतेन कनीयसा
ब्रह्मन् विजयदत्तेन वियोगस् ते भविष्यति । 83
ततो ऽस्य 'अशोकदत्तस्य द्वितीयस्य प्रभावतः
एतेन सह युष्माकं भूयो भावी समागमः । 84
इत्य् उक्तस् तेन गोविन्दस्वामी स ज्ञानिना तदा
सुखदुःखाद्भुताक्रान्तस् तम् आमन्त्र्य ततो ययौ । 85
प्राप्य वाराणसीं तां च तद्वाह्ये चण्डिकागृहे
दिनं तत्र 'अतिचक्राम देवीपूजादिकर्मणा । 86

Digitized by Google